

νέας τραγωδιστρίας, ἥτις ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ψαλτη-
ρίου διηγείτο τῆς Αἰγύπτου τὴν παλαιὰν δόξαν, καὶ
τῶν πολυμῶρφων αὐτῆς θεῶν τὰ μυστήρια.

Τοιαύτην ἐκ τῶν βιβλίων περὶ τοῦ τόπου ὃν ἤθε-
λον νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἀρυσθέντες ἰδέσθαι, ἐπλουν οἱ δύο
οἱ πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ἀδικοῦντες διὰ τοῦ πλοῦ
τὴν βραδύτητα, διότι τότε ὁ ἀτμός δὲν εἶχεν εἰσέτι
ἀναφέσει τὰς ἀποστάσεις.

Τέλος ἐφθασαν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐπραχόρη-
σαν ἕως εἰς τὸ Κάϊρον καὶ τὸν μὲν Νεῖλον εὔρον κυλι-
οντα πάντοτε τὰ κύματά του ὡς ἐπὶ τοῦ Θουτμό-
σους καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἴσως καὶ τινὰ μορφήν
εἰς ἀπάντησιν κροκοδείλου πεφοβισμένου· ἀλλὰ μέ-
χρι τούτου περιοριζέτο ἡ ὁμοιότης τῶν ὀνείρων τῶν
πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἣν εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἀντὶ ὅ-
χιθον κατασχίων καὶ πολυδένδρων, ἀντὶ πλουσίας
καὶ τὰς ὄψεις περπούσης καλλιεργείας, ἔβλεπον ἕκα-

Μεχμέτ Ἀλῆν, τότε ἀκόμη τῆς βαρβαρότητος τὴν
ἐπιθερμίδα μὴ ἀπεξέσταντα, σταυροποδίτι δ' ἐπὶ προ-
σκεφαλαίων καθήμενον, καὶ βρενθυόμενον εἰς νέφη κα-
πνοῦ τοῦ πολυταλοῦς ναργιλέ του.

Ὅστω κατ' ὀλίγον οἱ περιηγηταὶ μας ἤρχισαν ἐννο-
οῦντες, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι εἶχον ἀποθανεῖ, καὶ
ὅτι μάτην τοὺς ἐζήτουν εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς τὰς πό-
λεις. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ τοὺς ζητήσωσιν, ὅπου
καὶ μόνον τοῖς ἦταν δυνατὸν νὰ τοὺς εὕρωσιν, εἰς τοὺς
τάφους. Ὅστω λοιπὸν, καὶ τοὶ ἐγκαρδίως ἐλεεινολο-
γοῦντες τὸν Μεχμέτ Ἀλῆν ὅτι δὲν ἦτον ἀρχαῖος φα-
ρκῶ, ἦλθον ὅμως πρὸς αὐτὸν πάλιν, καὶ τὴν ποδιάν του
φιλικῶντες, τῷ ἐζήτησαν ἄδειαν καὶ συστάσεις διὰ
τὴν παραίτησιν τοῦ Νεῖλου ἀνάδασιν. Αὐτὸς δέ, ἐλε-
εινολογῶν τοὺς ἀπίστους κύνες διὰ τὴν μορφήν των,
ὅτι ἔχοντες εἰς τὸ Κάϊρον καὶ καλὰ στρώματα, καὶ
καλὸν καρφέν, καὶ καλὸν πιλάφιον, ἔτρεχον νὰ ζη-

εἰσθεὶν ἄμμου εὐρείας καὶ ἀρόρους ἐρήμους, μόλις που
διατηρομένης ὑπὸ τινῶν φοινίκων καρχητικῶν ἀντὶ
τῶν εὐσώμων καὶ χαλκοχρόων Αἰγυπτίων ἐκείνων,
πολιστῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἐρευρετῶν πασῶν τῶν
τεχνῶν καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων, εὐτυχῶν
κατακτητῶν ἢ οἰκιστῶν πάντων τῶν γνωστῶν αὐτοῖς
τόπων, ἀπῆντησαν ῥυπαροὺς τινὰς ῥακενδύτας, ἐλεει-
νοὺς φελλάχιδας, ἐν τῷ βορρῶν πηγνύοντες τὰς ἀ-
θλίας καλύβας των, καὶ μετὰ τῶν ἀκαθάρτων κτη-
νῶν των διαιωμένους, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν ὀλίγον
αὐτῶν διαφέροντες. Αἱ δὲ πόλεις, μὲ τὰς ξυλῖνας
οἰκίας των, μὲ τὰς στενάς καὶ σκολιάς ἀγρίας των,
μὲ τὰς δυσαέρους τῶν ἀγορᾶς, ὀλίγον ὁμοιάζον τὰς
εκατονταπύλους Θήβας ἢ τὴν πολυτελεῆ Μέμφιν καὶ
ἐπεὶ ἀπῆλθον εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰσπάρχου, δὲν εὔρον
ὅμοιω τινὰ εἰς λεοντὴν ἢ παρδαλὴν κατακαίμενον,
καὶ ψαλτηρίου ἀρχαίου ἀκροώμενον, ἀλλ' εὔρον τὸν

τῶσι τὰς ἐρήμους, τοῖς ἔδωκεν ὅμως φερμάνιον, δι' οὗ
διέταξε τοὺς ἐπάρχους καὶ σωματάρχας, νὰ τοῖς
παράσχωσι πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομήν.
Τὸ ἐφόδιον τοῦτο ἦτον ἄφρυκτον διὰ τὴν περαι-
τέρω ὁδοπορίαν των. Μισθώσαντες λοιπὸν πλοιάριον,
μέλλον τότε ν' ἀναπλεύσῃ τὸν Νεῖλον μετὰ τινος ἐγ-
χωρίου ἐμπόρου, ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀβυσσινίαν, καὶ
νέον σύντροφον λαβόντες ἕνα Ἀμερικανὸν, Βάρθω κη-
λούμενον, ὃν ἀπῆντησαν ἐν Κάϊρω, ἀνεχώρησαν. Ἀλλ'
τὸ πρῶτον ἀντικείμενον ὃ προσέβαλε τὰς ὄψεις
τῶν ὁδοιπόρων, προαλλασσάντων τὸ Κάϊρον, ἀπετέ-
λεσεν ἰσχυρὰν ἐπ' αὐτῶν ἐντύπωσιν, καὶ σχεδὸν
τοὺς ἀπεζημίωσε δι' ὃν ἐβρῆνον τὸν θάνατον τῶν
ἀρχαίων Αἰγυπτίων. Ἦν δὲ τοῦτο οἱ γιγαντιαῖοι ἐ-
κείνων τάφοι, αἱ ὑπερήφανοι πυραμίδες, αἵτινες, ἐν
τῇ σιγῇ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἐρήμου ὑψούμεναι,
διηγούνται περὶ αἰῶνων ἐν αἷσι οἱ ἄνθρωποι ὄρη-